17 Νοεμβρίου 2014

Αφιέρωμα στον μακαριστό Αρχιμανδρίτη Γεώργιο Καψάνη από το “ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…” και το Σύνδεσμο Επιστημόνων Πειραιώς

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Γεώργιος Γρηγοριάτης (Καψάνης) / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Κάτω από το φιλάνθρωπο πετραχείλι του αναπαύτηκαν μυριάδες ανθρώπων.

Καθοδηγήθηκαν από το λόγο του το συνετό,το θεοφώτιστο, χιλιάδες οικογενειάρχες σε κάθε γωνιά της υφηλίου

Κάτω από το φιλάνθρωπο πετραχείλι του αναπαύτηκαν μυριάδες ανθρώπων. Καθοδηγήθηκαν από το λόγο του το συνετό, το θεοφώτιστο, χιλιάδες οικογενειάρχες σε κάθε γωνιά της υφηλίου. Ήταν ταυτόχρονα και πατέρας και μάνα. Με την αυστηρότητα και τη συγκατάβαση, την κατανόηση και τη στοργή.

Να σε βοηθήσει να σηκωθείς από κει που έπεσες και να προχωρήσεις.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Εσπερίδα αφιερωμένη στη μνήμη του μακαριστού **Αρχιμανδρίτη Γεωργίου Καψάνη**, Προηγουμένου της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 9 Νοεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

Η εκδήλωση εντάσσεται στη σειρά καθημερινών εκδηλώσεων του Ναού με τον τίτλο "**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…**" και πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με το **Σύνδεσμο Επιστημόνων Πειραιώς**.

Εισηγητές ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης**Προικοννήσου κ. Ιωσήφ**, ο δικηγόρος κ. **Ανδρέας Λιώνης** και ο αδελφός του μακαριστού Γέροντα κ. **Δημήτριος Καψάνης**, δικηγόρος και πρ. Δήμαρχος Παλαιού Φαλήρου.

Το συντονισμό της εκδήλωσης είχε ο κ. **Παναγιώτης Χαρατζόπουλος**, Φυσικός MCI, Πρόεδρος του Συνδέσμου Επιστημόνων Πειραιώς.

Παναγιώτης Χαρατζόπουλος: Κρατούσε τις καρδιές των πνευματικών του παιδιών στα χέρια του

Προλογίζοντας την εκδήλωση, ο συντονιστής κ. Παναγιώτης Χαρατζόπουλος χαρακτήρισε τον μακαριστό π. Γεώργιο ως ένα Γέροντα ο οποίος ήταν και κατά κόσμο σοφός, κυρίως όμως ήταν σοφός ως προς την εμπειρία του για τη θεία αλήθεια. Και ευλογημένος με τη χάρη της πνευματικής πατρότητας, με το χάρισμα να καθοδηγεί τους άλλους στην Οδό. Ένας Γέροντας ο οποίος, αυτό που προσέφερε στα πνευματικά του παιδιά, δεν ήταν κυρίως ηθικές οδηγίες ή ένας κανόνας ζωής, αλλά μια προσωπική σχέση. Ήταν, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, "*σαν να κρατούσε τις καρδιές των πνευματικών του παιδιών στα χέρια του.*"

Γνωστός στην οικουμενική ορθοδοξία για τον ορθόδοξο θεολογικό του λόγο, για τα αγιοπατερικής εμπνεύσεως, ήθους και ύφους κείμενα του, για την αγάπη του προς τους νέους και τις ποιμαντικές του πρωτοβουλίες γι' αυτούς, μα πάνω απ' όλα για την αγάπη του και την αφιέρωση του στον ορθόδοξο μοναχισμό. Χάρη στον οποίο, τόνισε ο συντονιστής, εγκατέλειψε μια επιτυχημένη ακαδημαϊκή σταδιοδρομία στον τομέα της ορθοδόξου θεολογίας.

Ακολούθως ο κ. Χαρατζόπουλος ανέγνωσε επιστολή του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου **Αρχιμ. Χριστοφόρου**. Ο Καθηγούμενος αφού εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς το εκκλησιαστικό συμβούλιο του Ναού για την οργάνωση της εκδήλωσης, τόνισε ιδιαίτερα ότι:

"*Η ενορία της Ευαγγελιστρίας πρέπει να καυχάται για τα παιδικά χρόνια που ο Γέροντας έζησε σε αυτήν. Οι εισηγήσεις των τριών ομιλητών θα είναι τρεις χρυσές πινελιές στο ευγενές πορτραίτο του πολυσεβάστου Γέροντος. Θα ξαναζωντανέψουν τις μνήμες από την ενοριακή ζωή της Ευαγγελιστρίας και τη γειτονιά αυτή του Πειραιά της δεκαετίας του '30.*"

Μητροπολίτης Προικοννήσου κ. Ιωσήφ: Ανθοδέσμη πολλών αρετών

Το λόγο πήρε πρώτος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Προικοννήσου κ. Ιωσήφ, πνευματικό τέκνο και από τους πρώτους συνεργάτες του Γέροντα. Μίλησε για τον π. Γεώργιο το Μοναχό, τον Ιερέα, τον Πνευματικό, το Θεολόγο, το Διδάσκαλο της Ορθοδοξίας, τον Ιεραπόστολο.

Η πρώτη γνωριμία του Σεβασμιωτάτου με το Γέροντα έγινε μέσα από κείμενα του. Στη συνέχεια του ζητήθηκε και τελικά του ανατέθηκε η ανάληψη της διεύθυνσης του Χριστιανικού Ιδρύματος Νεότητος "Παντοκράτωρ" που είχε ιδρύσει ο Γέροντας στο Π. Φάληρο, ενώ με συγκίνηση αναφέρθηκε και στο προσκήνυμά του στο Άγιο Όρος, μετά την ανάληψη των νέων του καθηκόντων, όπου και ήρθε σε πρώτη επαφή με τον π. Γεώργιο.

Περιέγραψε στη συνέχεια την ακαδημαϊκή πορεία του Γέροντα ως βοηθός του αειμνήστου καθηγητού Κωνσταντίνου Μουρατίδη που εκτιμούσε τις αρετές του, γιατί ο νεαρός τότε Γεώργιος ήταν, όπως είπε ο Σεβασμιώτατος, "*ανθοδέσμη πολλών αρετών*", καθώς και τις προοπτικές που θα είχε αν τη συνέχιζε, ως βέβαιος διάδοχος του καθηγητή στη Θεολογική Σχολή.

Αλλά τον κέρδισε η ποιμαίνουσα Εκκλησία. Μοναχός στη Μονή Πεντέλης, Διάκονος από το μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Ιερώνυμο και Πρεσβύτερος από το Μητροπολίτη Ευρίπου Βασίλειο. Ο μακαριστός ηγούμενος της Μονής Πεντέλης Αρχιμ. Θεόκλητος Φεφές, συνδεόμενος με τον τότε Μητροπολίτη Χαλκίδος Νικόλαο, του πρότεινε τον π. Γεώργιο για συνεργάτη. Πήγε τότε ο μακαριστός ως ηγούμενος στη Μονή Αγίου Γεωργίου Αρμά.

Ο π. Γεώργιος με τη μικρή τότε συνοδεία του πραγματοποίησαν προσκύνημα στο

Άγιο Όρος για να λάβουν πνευματικές συμβουλές και κατευθύνσεις από τους έμπειρους Γέροντες του Όρους. Τον εντόπισαν οι λίγοι, εναπομείναντες τότε και ηλικιωμένοι μοναχοί της Μονής Γρηγορίου και του ζήτησαν να αναλάβει την ηγουμενία της. Και με την επιμονή των Γρηγοριατών μοναχών το αποδέχθηκε ως θέλημα Θεού.

Όπως τόνισε ο Σεβασμιώτατος:

"*Ο Γέροντας πήγε με πολύ ταπείνωση. Έλεγε ότι δεν ήρθαμε να αλλοιώσουμε αλλά να αλλοιωθούμε. Δεν ήρθαμε να διδάξουμε αλλά να διδαχθούμε. Δεν ήρθαμε να κάνουμε τους δασκάλους, τους καθηγητές, αλλά να μαθητεύσουμε. Ήρθαμε να γίνουμε Αγιορείτες. Ήταν γεμάτος από φρόνηση, από σύνεση, από πνεύμα μαθητείας. Δεν έπαιρνε καμία σοβαρή απόφαση για το μοναστήρι αν δεν πήγαινε στον αγιασμένο Γέροντα Παΐσιο να ρωτήσει τη γνώμη του και να κάνει υπακοή σε ότι του πει.*

Με στοργή φερόταν στους Πατέρες και αυστηρότητα όπου έπρεπε. Στην Εκκλησία τον θυμάμαι σαν άγγελο όταν ιερουργούσε. Η φωνή του δεν ήταν η πιο μουσική, ήταν μια ταπεινή, καλογερική φωνούλα αλλά έβλεπες όμως ότι η καρδία προσευχόταν και έψαλλε και γι' αυτό δε σε ενοχλούσε και καμία παραφωνία να γινότανε. Όταν στεκόταν μπροστά στο Άγιο Θυσιαστήριο, φωτιά να έπαιρνε το μοναστήρι, δεν ξέρω πόσο θα το καταλάβαινε. Ο νους του, τα πάντα ήτανε στη θυσία τη φρικτή που είχε ενώπιον του. Έβλεπες τη μεγαλωσύνη του, όταν ήταν έτοιμος να βάλει μετάνοια σε μοναχούς υποτακτικούς του και να ζητήσει συγγνώμη κι ας έφταιγαν εκείνοι, ενώ στους παλαιούς πατέρες, αν και ηγούμενος, τους φιλούσε το χέρι.»"

Πολύ γρήγορα, συνέχισε ο ομιλητής, επιβλήθηκε στη συνείδηση όλου του Αγίου Όρους, ως μια φυσιογνωμία μοναστική παναγιορειτικής εμβελείας. Ο λόγος του ο θεολογικός ήταν στέρεος, γιατί ήταν πατερικός και βιωματικός. Στη Διπλή Σύναξη, το ανώτατο όργανο του Αγίου 'Ορους όπου μετέχουν οι αντιπρόσωποι και οι ηγούμενοι των 20 μονών, οι πάντες περίμεναν τι θα πει ο Γέροντας. Σε μεγάλες και δύσκολες ώρες όταν υπήρχαν σοβαρότατα προβλήματα εκκλησιαστικά, θεολογικά ή εθνικά και χρειαζόταν να καταθέσει μαρτυρία το Άγιον Όρος περίμεναν να ακούσουν τι θα πει ο ηγούμενος της Γρηγορίου και συνήθως τα κείμενα και οι αποφάσεις έφεραν τη δική του σφραγίδα.

Ήταν πολύ προσεκτικός και φοβότανε τα άκρα. Τον διέκρινε η μεγάλη διάκριση, η ακρίβεια και η εκκλησιολογική ευαισθησία στα μοναχικά και τα γενικότερα εκκλησιαστικά θέματα.

Την ίδια στιγμή το μοναστήρι έγινε πόλος έλξεως πολλών επιφανών ανθρώπων του πνεύματος και των γραμμάτων που αναπαύονταν κοντά του. Και απλοϊκότεροι άνθρωποι από την Ελλάδα και το εξωτερικό πέρασαν από το πετραχείλι του και πολλοί έγιναν και μοναχοί στη μονή Γρηγορίου. Η Μονή έφτασε να έχει τόσους μοναχούς που δεν τους χωρούσε και με δυσκολίες δόθηκε η άδεια και ο παλαιός πύργος της μονής ανοικοδομήθηκε και έγινε μεγάλη πτέρυγα και χώρεσε η αδελφότητα. Δημιουργήθηκαν και επανδρώθηκαν μετόχια. Στην ιεραποστολή της Αφρικής δημιουργήθηκε και συνεχίζει μόνιμο κλιμάκιο με Γρηγοριάτες πατέρες.

Και ολοκλήρωσε ο Σεβασμιώτατος την ομιλία του:

"Κάτω από το φιλάνθρωπο πετραχείλι του αναπαύτηκαν μυριάδες ανθρώπων. Καθοδηγήθηκαν από το λόγο του το συνετό, το θεοφώτιστο, χιλιάδες οικογενειάρχες σε κάθε γωνιά της υφηλίου. Ήταν ταυτόχρονα και πατέρας και μάνα. Με την αυστηρότητα και τη συγκατάβαση, την κατανόηση και τη στοργή. Να σε βοηθήσει να σηκωθείς από κει που έπεσες και να προχωρήσεις."

Ανδρέας Λιώνης: Με όποιον ερχόταν σε επαφή έδινε την ψυχή του

Από τους πρώτους και πολύ στενούς συνεργάτες του Γέροντα, ο δικηγόρος κ.

Ανδρέας Λιώνης ήταν ο δεύτερος ομιλητής της βραδιάς. Αναφέρθηκε ιδιαίτερα στη σχέση του π. Γεωργίου με τη νεολαία του Π. Φαλήρου και την ενασχόληση του με το κατηχητικό έργο. Από τα φοιτητικά του χρόνια ξεκίνησε μια συντροφιά στο Ναό του Αγίου Αλεξάνδρου στο Π. Φάληρο και γρήγορα ο αριθμός των νέων που είχαν έρθει και είχαν εκδηλώσει ενδιαφέρον για να είναι κοντά στον Γέροντα και να έχουν συμμετοχή στη συντροφιά που είχε δημιουργηθεί, μεγάλωσε. Και προέκυψε η ανάγκη ότι έπρεπε να στεγαστούν σε κάποιον άλλο χώρο.

Όπως τόνισε ο ομιλητής:

"*Ήταν πολύ επικοινωνιακός άνθρωπος, είχε χάρισμα και λειτούργησε σαν μαγνήτης τα χρόνια εκείνα. Και στην προσπάθεια του να στεγάσει τα παιδιά και να έχουν την ευχέρεια να επικοινωνούν και να συζητάνε, έστειλε μια επιστολή σε ανθρώπους που είχαν τη δυνατότητα να εξασφαλίσουν μια στέγη. Με τη δωρεά του Αγησίλαου Σγουρίτσα δημιουργήθηκε το ίδρυμα.*

Ξεκίνησε μια προσπάθεια να προσελκυστούν νέοι κάτι το οποίο και έγινε. Δημιουργήθηκε και Ναός όπου γίνονταν Λειτουργίες και ακολουθίες. Είχε μέλημα να είναι σύντομες οι ακολουθίες για να έρχονται οι νέοι και νέες που είχαν πλαισιώσει τις ομάδες του ιδρύματος. Έγινε ένα πολύ σημαντικό έργο και έμειναν ανεξίτηλα τα ίχνη. Χαράκτηκαν βιώματα που συνοδεύουν μέχρι σήμερα. Με όποιον ερχόταν σε επαφή έδινε την ψυχή του."

Ο κ. Λιώνης αναφέρθηκε σε μία ακόμη πτυχή των δράσεων του Ιδρύματος. Ο "Παντοκράτορας" είχε πολλές δραστηριότητες. Μία από τις πιο σημαντικές ήταν η οργάνωση ομάδων που επισκέπτονταν τις φυλακές ανηλίκων της οδού Βουλιαγμένης. Πολλά παιδιά περίμεναν την επίσκεψη της ομάδας για να συζητήσουν μαζί τους και ωφελούνταν όλοι.

Και κατέληξε με το συμπέρασμα:

"*Η προσέλκυση των νέων δεν ήταν τυχαία. Ζούσαν στο Γέροντα την αγάπη και την ευγένειά του.*"

Δημήτριος Καψάνης: Ο Γέροντας, μας έδωσε αγάπη και μας δίδαξε αγάπη

Τελευταίος ομιλητής, ο κατά σάρκα αδελφός του Γέροντα, δικηγόρος και πρώην Δήμαρχος Παλαιού Φαλήρου κ. Δημήτρης Καψάνης. Αναφέρθηκε ιδιαίτερα στην οικογένεια τους, δίνοντας έμφαση στην αρχή στη σχέση τους με τον Πειραιά και κυρίως με την ενορία της Ευαγγελίστριας. Χαρακτήρισε μάλιστα τον αδελφό του, "*παιδί της Ευαγγελίστριας*". Ο παππούς τους, έφερνε τα δύο αδέλφια ως παιδιά κάθε Κυριακή στο Ναό. Αλλά και αργότερα, ως φοιτητής έκανε κηρύγματα στο Τζάνειο Ορφανοτροφείο του Πειραιά, στο Ναό της Αγίας Βαρβάρας.

Ο Γέροντας είχε την κλίση εκ κοιλίας μητρός, τόνισε ο ομιλητής. Ο σπόρος ο αγαθός βρήκε έδαφος να ριζώσει, γιατί η οικογένεια υποστήριξε αυτή την επιθυμία και την κλίση που έδειξε από μικρός. Το παιχνίδι του ως παιδί, ανέφερε ο κ. Καψάνης, ήταν ένα δωμάτιο που το μετέτρεψαν σε εκκλησία. Τα παιδιά ερχόντουσαν στην εκκλησία του Γέροντα. Και έτσι ενθαρρύνθηκε η κλίση του. Ακολούθως ασχολήθηκε με τα κατηχητικά. Η ζωή του μονίμως είχε σχέση με την εκκλησία. Ενώ τόνισε ότι ο π. Γεώργιος ήταν άριστος μαθητής στο Πειραματικό σχολείο.

Μεταξύ άλλων είπε και τα εξής:

“Αν κάτι μπορεί κανείς ιδιαίτερο να χαρακτηρίσει τον Γέροντα ήταν η αγάπη που είχε και δεν ήταν ένα τρικ επικοινωνιακό. Επικοινωνούσε με όποιον ερχόταν κοντά του και τον κερδιζε με την πηγαία αγάπη του. Ένα άλλο στοιχείο του ήταν η βαθιά και στερεή πίστη του. Και βοηθούσε και τον άλλον που ερχόταν σε επαφή μαζί του. Μπορούσε να κάνει καριέρα και οικογένεια, αλλά αναπαύτηκε στο Άγιον Όρος. Έναν πνευματοφόρο χώρο όπου οι μοναχοί κρούουν τις ουράνιες θύρες για να ανοίξουνε με την προσευχή και τη βιοτή τους.”

Και κατέληξε ο κ. Καψάνης: “*Ο Γέροντας, μας έδωσε αγάπη και μας δίδαξε αγάπη.*”

Ο χαιρετισμός του κ. Νίκου Ζία

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με το σύντομο χαιρετισμό του πρώτου συνεργάτη του π. Γεωργίου και σημερινό Πρόεδρο του “Παντοκράτορα”, καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Νικολάου Ζία.

Ο κ. Ζίας τόνισε ότι ήταν άγνωστη η έννοια του κατηχητικού στο Π. Φάληρο. Και όταν ο Γέροντας ξεκίνησε τα κατηχητικά, άλλαξε τελείως το κλίμα. Ενώ, δεν παρέλειψε να αναφερθεί σε αυτό που και οι υπόλοιποι ομιλητές έδωσαν έμφαση, δηλαδή την αγάπη και την κατανόηση του Γέροντα και πόσο ο ίδιος βοηθήθηκε όλα τα χρόνια που ήταν δίπλα του..

Την Εσπερίδα αφιερωμένη στη μνήμη του μακαριστού Αρχιμανδρίτη Γεωργίου Καψάνη

μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ

Πηγή: synodoiporia.gr